

რედაქცია
სიმონსონის ქუჩაზე, ნაზაროვის სახლში, პირ-
ველ კლასიკურ გიმნაზიის უკან.
ხელის-მოწერა, მიიღება თბილისში ადროებისა
რედაქციაში, ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზია-
ში. გარეუკვე მცხოვრებთათვის ადრესი: В. Тифлиси,
17 редацію «Дრობის»
«დროების» ფასი
თბილისის წლისა . . . 9 მან. სამის თვისა . . . 3 მან.
ექსტის თვისა . . . 5 მან. ერთის თვისა . . . 1 მან.

დროება

ფასი განსაზღვრისა
სტრიქონზე რვაკაბ განცხადებუ მიიქნება ქუჩის
რუსულს და სხვა ენებზედ.
თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს
და შეამოკლებს დასაბუქდად გამოგზავნილ წერილებს.
დაუბუქვდელ წერილებს რედაქცია ვერ დაუბუნებს
წერილს.
წაღვე ნომერი «დროებისა» დღის 5 კაპეიკი

გამოდის ყოველ დღე ორგაბათს შარდა.

მიიღება ხელის-მოწერა ცა-
სეთ
„დროებაზედ“
პირველის ნომერიდან წლის
დამლევაამდე. ფასი ორი მანათი.
«დროების» ნომრები თითო
შუხრად იყიდება, თბილისს გარდა:
ქუთაისში, ჭილაძის მაღა-
ზიაში,
ბათუმში, ფეიქაროვის თამ-
ბაქოს მაღაზიაში,
გორში, საზოგადოების დე-
პოტი, ალალო თუთაყუთან.
აქვე მიიღება ხელის-მოწერა.

ტელეგრაფი

(ქრდილოეთის საავტონომიო.)

25 ოქტომბერს.
ორმანუშკი. საქონლის ტერი-
მისისა.
ბერლინი. დიდი მთავარი ვლადიმირ
ალექსანდრეს-ძე მოვა აქ
პარიჟიდან 30 ოქტომბერს.
პარიჟი. «ბირჟის გაზეთი» არდ-
ვევს იმ ხმებს, ვითომც მოლაპა-
რაგება ჰქონდეთ რუსეთის ასი

«დროების» ქელტონი, 27 ოქტომ

გველის ქართულის გოდენი!
(თავად მინგრედსკას საქმეების გამო)
(დასასრული *)

ამ უკანასკნელის მიწერილობით
ოქტის სასამართლომ დაინახა, რომ
ღვით ღადიანისაგან ჰქონდა ბძანება
ჩაბარებისა მკიბიის მთისა უზენაესს
სასამართლოს 15 ოქტ. 1846 წ. და
ამის მიზეზით მიანიჭა განჩინებით მკი-
ბიის მთა ბეგელიებს, როგორც მათი
საკუთრება. ბ. ვეტილს ტერ-სტეფან-
ოვის მთელი ორი წლის განმავლო-
ბაში არ განუცხადებია ამ თარგმან-
ზედ უკმაყოფილება; მხოლოდ განა-
ცხადა ამაზედ ეჭვი მაშინ, როდესაც
გადაიტანა 1874 წელში აველიაცია
პალატაში ამსაგანზედ. ბ. ტერ-სტე-
ფანოვმა მოიყვანა აველიაციაში საფუ-
ძვლად თ. მინგრედსკის სიმართლისა
ორი საგანი: 1-ი ეს, რომ ბეგელიებს
მის დღეში ამ მთაზედ ბრიგოლ ღა-
დიანის სიგელი არა ჰქონიათო და
ღვით ღადიანი ან რას განიხილადა,
ან რას დამტკიცებდაო; დასამტკი-
ცებლად ამა აზრისა, იმან მიაქცია

მილიონის ოქროს სესხის გამო-
ცემაზედ.
ლონდონი. კანადის ახალმა გუ-
ბერნატორმა ღორდმა ლანს-
დაუნმა მიიღო რამდენიმე წერი-
ლი, რომლებშიაც მოკვლას ემეკ-
რებოდა.

ამჟამაშკი. პეტერბურგის ქა-
ლაქის საკრედიტო საზოგადოე-
ბის 1 სექტემბრის ბალანსის გა-
მო, ამას წინადა «ბირჟის უწყებებ-
ში» დაიბეჭდა წერილი, რომლის
ავტორიც უცნობს დასამტკი-
ცოს, ვითომც საზოგადოებას სა-
ჭირო ვალდებულებათა შესასრუ-
ლებლად აკლდებოდეს 7,380,000
მანეთი. რომელნიც «განქრენა».
ამ წერილის გამო, დღეს საზო-
გადოების გამგეობამ დაბეჭდა
განცხადება, რომლითაც ამტკი-
ცებს, რომ ხსენებული წერილი
სრულიად ცრე შედეგებზე და-
დიდს შეცდომებზე არის დამუ-
რებული; ამ განცხადებიდან,
სხვათა შორის, სჩანს, რომ არა-
ვითარი 7 მილიონი არ «გამქრა-
ლა» და 22 სექტემბრამდინ
6,367,025 მან. ვალდებულებანი
მთლად შესრულებულია და სა-
თავდარიგო თანხაც ხელ-უხლე-
ბულია.

სენატის ობერ-პროკურორს
ტურს სრულიად შეუმეშვებია
პალატის ყურადღება იმ საგანზედ,
რომ უკანასკნელის წარწერილობით
№ 1917-თა ღვით ღადიანმა კი არ
უბძანა უზენაესს სასამართლოს ბეგე-
ლიის მკიბიის მთის ჩაბარებაო, მხო-
ლოდ გადასცა რაღაც ქალაქდებო
და უბძანა, თუ დაინახოთ მთავრის
ბოძებულობა, მაშინ დაუტყვევთ მთხო-
ნელებს ეს მთა თავის სამძღვრები-
თაო, და ამიტომ ტერ-სტეფანოვმა,
ითხოვა ეს შემოსენებული წარწე-
რილობა ღვით ღადიანისა ხელ ახ-
ლად გადითარგმნოს ექსპერტების სა-
შუალობითაო. პალატამ იცნო სა-
ფუძვლიანად მისი თხოვნა და დაი-
ნიშნენ ექსპერტები. მე არ შემიძლიან
ესთქვა, რომ ექსპერტებმა ქართული
არ იცოდნენ მეთქი, ისინი ყველანი
შესამჩნევნი პირნი იყვნენ და ამასთა-
ნავე კარგი ადგილის მექანნი რუსის
სამსახურში. გამოვიდა რამდენიმე თვე
და ხელ ახალ სხდომის დროს ექს-
პერტებმა წარმოადგინეს თავიანთი
თარგმანი რუსულად. თარგმანი იმ
გვარი გასაოცარი გამოჩნდა, თითქო
ტერ-სტეფანოვს მათთვის დიქტოვკა
გაუკეთებია ასე გადათარგმნეთო. რა-
მოდენად მართალია ეს აზრი, ვთხოვ
მკითხველს მიაქციოს ყურადღება მათ

პროექტი შესახებ არსებითი სა-
ვაჭრო წესდების შეკვლისა; პრო-
ექტი, სხვათა შორის, იპურობს
სავაჭრო სიგელის დებულების
ახალს განყოფილებას.

გუშინ ვარდაიკვალა მწერალი
შკლეერესკი, ავტორი «გამომძიე-
ბლის. მოთხრობებისა».

ალმანდრია. აქ კიდევ ხუთი
კაცი მოკვდა ხოლერით.

სამარკანდი. დღეს პარაკლისის
შემდეგ კიანტის ვაჭრებმა გასცი-
ლეს ჩინეთის ექსპედიცია, რომ-
მელსაც შეადგენენ პოლკოვნიკი
პრეველსკი, რომორესკი. იუნ-
კერი კოზლოვი, თარჯიმანი,
ორი ურიადნიკი, რომელნიც წი-
ნადაც ახლდენ მათ, ოთხი საღ-
დათი გრენადერის პოლკებისა
და სამიკ მე-5 კომპიბრის ბატა-
ლიონისა, შვიდი ყაზანი შაბაიკა-
ლის ჯარისა და ერთი დაქირავე-
ბული კაცი. ექსპედიცია მოაწყეს
კიანტაში სამი კვირის განმავ-
ლობაში. 1885 წ. შემოდგომაზე
ექსპედიცია დაბრუნდება ტაშკენტ-
ში.

მანა. აქაური ქერხალ-გაზეთები
ამტკიცებენ, რომ სერბიაში მოძ-
რაობა რადიკალებმა და პანსლა-
ვისტებმა მოახდინეს და ურჩევნ
სერბიის მმართველობას ენერგი-
ულად იმოქმედოს. მაგრამ იმის-

თარგმანსაც და შემოდ მოყვანილ
ოქტის სასამართლოს თარგმანსაც.

თარგმანი ექსპერტებისა:
Верховному Управлению Мингрели.
Сему Управлению передаю пред-
ставленную при семь дарованную владѣ-
телемъ грамоту на Квибійсь-мта и
послѣдовавшее относящееся до упомя-
нутой въ оной (т. е. грамотѣ земли):
Если Управление *) усмотритъ пожа-
лованіе владѣтеля, тогда пусть оста-
вить въ утвержденіи за просителемъ
въ своихъ границахъ 15 октября
1846 года.

მკითხველი ცხადად ჰხედავს, რომ
ეს აზრი ისე არის გამოყვანილი, რო-
გორც ტერ-სტეფანოვს უნდოდა; მე
არა მსურს გამოვაშკარავო ის, რა
რიგად მოხდა ეს თარგმანი, ან ვის
საშუალობით; მე მხოლოდ მივაქცევ
ყურადღებას რედაქციისას და აგრეთვე
ვთხოვ სამს პირს, ესე იგი თავად
წაფიელ კრისტავს, ბ. გოგუაშვილს და

*) Примѣчаніе. Хотя союза «если»
нѣтъ въ грузинскомъ текстѣ, но въ немъ
глаголь «усмотритъ» употребленъ въ
условномъ наклоненіи, которое въ рус-
скомъ переводѣ безъ прибавленія ус-
ловной части не можетъ быть выра-
жено.
Подпись экспертовъ.

თანა ზომანი კი არ იხმაროს,
რომელნიც ხალხის თავისუფლე-
ბას ავნებენ.

თბილისი, 25 ოქტომბერს.

სამართლის რიგზედ წაყვანა, და-
ჩაგრულთა უფლების აღდგენა და
დამჩაგრელთა ალაგმვა შეადგენს
ყოველ რიგიანად განწყობილ საზო-
გადოებისათვის აუცილებელს პირ-
ბას, ურომლოთაც კაცთა საზოგა-
დოება ნადირის ხალხის ხროვას მი-
ემშგავსება, სადაც სამართლის მა-
გიერად ძალადობა უფლობს. ამისათ-
ვის საზოგადოების გამგებელთ ყოვე-
ლი ღონისძიება უნდა იხმარონ
სამართლის წესიერად დამყარებისათ-
ვის და ორივე მოპირდაპირე მხარეს
მიაცენ თავისუფლება თავის გამართ-
ლებისა. უნდა ასცილოდეს სამართალს
იმისთანა გარემოება, რომელსაც შე-
უძლიან ეჭვი დაბალოს შესახებ იმისა,
რომ სამართლის მოწმები მოქმედო-
ბენ თავხაით, მიდგომით, ანგარე-
ბით. ამ საზოგადო აზრის განსამარ-
ტებლად შესანიშნავია თ. ღემიტი
სიმანიძის წერილი, დასყუდი-
ლი ჩვენის გაზეთის უკანასკნელ ნო-
მერებში.

მკითხველმა თითონაც იცის და თ.
სიმანიძის წერილიდანაც დაი-
ნახა, რომ მრავალი სადავო საქ-

მღვდელს კანაშვილს წაიკითხონ ეს
თარგმანი, შეადარონ თარგმანი ექს-
პერტებისა და ოქტის სასამართლოს
ღადიანის ნამდვილს აზრს, რომელიც
შემოთ არის მოყვანილი და სინიდი-
სის ქვეშ აღიარონ ამ თქვენს გაზეთ-
ში, თუ შეიძლება მომავალ ნომე-
ბის პირველამდე, საფუძვლიანად და
სინილისიანად არის ექსპერტებისაგან
გადათარგმნილი ღვითის ნაწერი, თუ
არა და რომელი თარგმანი უფრო
ახლოს არის ნამდვილთან: ოქტის
სასამართლოს თარგმანი, თუ ექსპერ-
ტებისა? მე იმედი მაქვს ეს პირები
მიიღებენ სახეში, რომ ამ საქმეში
შეიძლება რამდენიმე პირი უმართ-
ლოდ დასჯილი იყოს და ულოკოდ
ჩჩებოდეს და ამისთვის, იმედი, არ
დაიზარებენ გამოთქმა, თავის აზრი-
სას, თქვენის გაზეთისავე საწუალებით,
პირველს ნომერამდინ, რადგა-
ნაც ამ რიგებში არის დანიშნული
პალატაში ამ საგანზედ საქმე.

შარდა ამისა მივაქცევ ყურადღებას
მკითხველთა აი რაზედ:

მთავარს მინგრელიისას ჰქონდა თა-
ვისი ქურხალი, სადაც ყოველთვის
თავის ხელით სწერდა მხარის იმი-
სას, რასაც თითონ აწერდა ხოლმე
წისმე თხოვნაზედ. მე წარმოვადგინე

*) იხ. «დროება» № 213.

მეგობრები საქართველოში ძველს ქართულს სიგელზე დაფუძნებული; მაგრამ, სამწუხაროდ, სასამართლოებში ისეთი პირნი არა სხედან, რომ ქართული იკოდენ და თუნდა იკოდენ კიდევ, თავიანთ საყველ-პურთა ქართულით ძველის ენისას ვერაფერს გაიგებენ. რაკი თვითონ სასამართლოს წევრთ არ შეუძლიანთ დოკუმენტების ვარჩევა, თარჯიმნებს უნდა მიმართონ, იმ თარჯიმნებს, რომელთ ენის ცოდნა და ჩვენში საარაკოდ არის გამზღარი. რასაკვირველია, სასამართლო ხშირად თვითონვე ჰხედავს ხოლმე, რომ თარჯიმნების ანაბარას დარჩენა სასამართლის უარ-ყოფა და იძულებულია მიმართოს სხვა გარეშე პირებს, რომელნიც თითო-ორულა კიდევ მოპოვებებიან ჩვენს საზოგადოებაში და რომელთაც კიდევ ეხალისებათ ძველის წიგნების კითხვა.

თ. თუ შანიშვილის წერილიდან თითონ მკითხველი ჰხედავს, რომ ეს გარეშე პირნიც ხშირად ვერ მოქმედებენ შესაფერად და მზანი არიან თავაზით ან სხვა გავლენის ქვეშ რომელიმე კავშირი. ან თანდებულ მიუმატონ დოკუმენტს, ან გამოაკლონ, თუმცა კარგად იციან, რომ ამ კავშირს, ან თანდებულს შეუძლიან სრულიად შესცვალოს დოკუმენტის აზრი და მოდავეს მთელი მისი მამული დააკარგვიანოს.

ამ გვარ ნაკლებევენებას ადვილად ეშვილება. ჩვენს საზოგადოებაში, ყოველთვის მოპოვებებიან იმისთანა ძველის ქართულის მკოდნენი, რომელნიც არ მიხედვენ არც თავიანთ ინტერესს, არც მეგობრობას, არც ნათესაობას და ისე გადათარ-

ის ნამდვილი ქურნალი პალატაში და ამ ქურნალში, № 2917, სწერია ამ გვარად, **Выписки из исходящаго журнала владѣтеля Давида Дадіани за 1846 г. 15 октября за № 1846.**

«სასამართლოს მღვდლის მასილ ზეგელიას თხოვნაზედ რომ განიხილა წიგნი ამისთანავე წარმოდგენილი წიგნი მთისათვის და შემდგომიც მთავრისგან ბოძებული წიგნიც და ოდეს მხარეზედ უკან დაინახა მთავრის ბოძებული იმა ადგილისა მაშინ მისს სიმტკიცესა ზედა დაუტევა სამართლისამებრ.»

ეს არის ნათარგმნი ოლქის სასამართლოსაგან ასე:

«Управленію, на прошеніе священника Василя Гегелія, что разсмотрѣль при семь представленную грамоту относительно горы и послѣдовавшее отъ владѣтеля бумагу и когда на оборотѣ прошенія усмотрѣль владѣтельное пожалованіе на это мѣсто тогда, по силѣ пожалованія оставилъ за нимъ, по справѣдливости.

მხოლოდ ეს საგანიც ექსპერტები საგან არის გადმოთარგმნილი ესე:

15 октября подъ № 2917, Управленію на прошеніи священника Василя Гегелія, чтобы оно разсмотрѣло грамоту, при ономъ представленную на

გმნიან რომელსამე ძველს დოკუმენტს, როგორც სინილისი და ცოდნა გაუჭრით. შეიძლება, რომ სამს წელიწადში ერთხელ ამ გვარ პირთ შორის ამორჩეულ იქმნენ ექსპერტები, რომელთაც უნდა მიმართავდეს ხოლმე სასამართლო გუპირეების დროს. შეიძლება აგრეთვე, ყოველს მოდავეს ჰქონდეს უფლება ამ ექსპერტების მოწვევისა და სასამართლოს არ უნდა შეეძლოს უარის თქმა. რასაკვირველია, ბევრი იტყვიან, რომ ამ შემთხვევაშიაც ძნელია უცილო ქეშმარიტებას მივაგროთ, მაგრამ რომ ეს გზა საუკეთესო გზაა სიმართლის აღსადგენად, ამაში, ვგონებთ, ეტყვს ვერაფერ შემოიტანს. მაშინ მიდგომას, თავაზიანობას ისეთი ფართო ასპარეზი აღარ ექნება, როგორც ეხლა და ვეღარც «სასამართლო თარჯიმნები» და ისაკუთრებენ სასამართლოს და მომჩივარ-მოპასუხის ბედს თავიანთ უმეცარ ენით ვეღარ ათამაშებენ.

შინაური ძროხისა

ჩვენ გვატყობინებენ, რომ სართიკალიდამ სოფ. მანავემდე შოსეს გზის გაყვანას აპირებენო. მზამ უნდა გაიაროსო საგარეჯოზე, მოხლაურზე, ჩილურზე და შემდეგ მანავეზე გავიდესო.

შემოდგომა «ფოსტის ფულის» მოკრძობის დროა. მოიხიბს ამ დროს შეუღლებათ ხოლმე წიოკობა და ჩივილტირილი. აი რას გეცნობებენ იმის თაობაზედ, თუ ზოგიერთა სოფლებში ყოველივე სასოფლო საქმე და თვით ხარჯის გაწერაც როგორ რამ-

гору и послѣдовавшую владѣтелемъ данную грамоту и когда оно усмотритъ пожалованіе той земли со стороны владѣтелей, тогда пусть оставитъ въ своемъ утвержденіи по справѣдливости.

(Подписи экспертовъ).

უნდა ენახა მკითხველს ბ. ტერ-სტეფანოვი პალატის სხდომაში, როდესაც ეს თარგმანი ექსპერტებმა წარმოადგინეს, რა რიგად ხმა მალდა ყვიროდა და უშლიდა ხელებს სასამართლოს წევრთა, აკი მოგახსენეთ რომ ღვით ღადიანს მის დღეში ბრიგოლ ღადიანის სიგელი არც უცნია და არც უბძანებია მების ჩაბარება ზეგელიებისათვისაო, აი ხომ მე მართალი გამოვედი და ექსპერტებიც იმას მიმტკიცებენო; აი ასე მართალი ვარ იმაშიც, რომ ზეგელიებს თავის დღეში სიგელი არა ჰქონიათო. წარმოადგინეთ, მკითხველო, რა მდგომარეობაში ვიქნებოდით მე; ქართულად არის ნათქვამი: თევზმა სტეპა ბერი რამ მაქვს სათქმელი, მაგრამ პირი წყლით საესე მაქვსო, მეც ისე დამემართა. მიკოდი კარგად, საიდგანაც და რა რიგათაც წარმოადგა ამისთანა ცხადი უმართლო თარგმანი, მაგრამ უნდა გაეჩუმებულყოყ დრომდინ. მე მხოლოდ ერთი

დენსამე გავლენიან პირზედ არის დამოკიდებული.

სოფ. ნინო-წმინდას თურმე ხალხი შეძლების კვალობაზედ აპირებდა ხარჯის გაწერას: ვისაც რამდენი დღეური აქვს, ან რამდენი საქონელი, ან ცხვარი ჰყავს, იმის კვალობაზედ მისცესო. ეს აზრი თურმე ყველას მოსწონდა, მაგრამ მამასახლისსა და მწერალს შეუყრიათ ერთს ალაგას ათიოდ კაცი, და შემდეგ ამ საგანზედ მოლაპარაკებისა, მწერალს შეუღდენია სრულიად სხვა შინაარსის განაჩენი; განაჩენში თურმე ეწერა: «ამოვირჩიოთ რამდენიმე პირი და იმათ მიჰანდოთ მათის სურვილისამებრ ხარჯის გაწერა». იქ მოგროვილ ხალხს არ მოსწონებოდა ესე გადასხვაფერება, მაგრამ მამასახლისის გავლენას უმოქმედნია და ყველას ხელი მოუწერია. მამასახლისი, მოსამართლეები და მწერალი შეადგენენ ორიოდ პირთან ერთად განაჩენს და შემდეგ კარდაკარ დატარებით ძალათი აწერინებენ ხელს სოფლის გლეხებს, რომელნიც სათითაოდ, რასაკვირველია, ძნელად გაბედვენ ამისთანა მძლავრის ხალხის წინააღმდეგობას.

შეთაისილამ იწერებია, რომ იქაურ სასულიერო სასწავლებელში მასწავლებლებს თავიანთთვის კასა გაუხსნიათ და 5000 მანეთამდე აქეთო. აკრეთვე ამხანაგობაც შეუღდენით საყმაწვილო წიგნების სათარგმნელათა და გამოსაცემათაო.

«საგვანსა» სწერენ შვარცილდამ, რომ 10 ოქტომბერს იქ ერთს მილიციონერს კედლის ნანგრევებში ექვსი ას-ას თუმნიანი ბილეთი უბოვნია. ამ ბილეთების პოვნაში რალაც

სამუშაულება-ლა დამრჩა: უნდა ამეხსნა და დამემტკიცებინა, რომ ნამდვილი სიგელი თითონ ბ. ტერ-სტეფანოვმა და მომა ახვლედიანმა ჩაიდდეს ხელში შესყიდვით და ეხლა კი უსირცხვილოდ ამტკიცებდენ, რომ ზეგელიებს ეს სიგელი მის დღეში არა ჰქონიათო. მე ვთხოვე პალატას, რომ საქმე პროკურორისთვის გადაეცა და განვატყავდი პალატის წინაშე, რომ მე დავამტკიცებ, ეს სიგელი ბ. ტერ-სტეფანოვის და ახვლედიანის ხელში უნდა ყოფილიყო და თუ არ აღმოჩნდება, უთუოდ განგებ დაუხვეიათ იმ აზრით, რომ ჩემს მარწმუნებელს სიმართლე დაუკარგონ-მეთქი. აკი მიბრალა ღმერთმა და პალატა დამეთანხმა (უთუოდ იმ აზრით, ეს ხომ ამას მის დღეში ვერ დამტკიცებსო და საქმეს თავიდან მოვიშორებთო). მამოძიება გადასცეს ბ. ბრიგოლ მამრეკლოვს, მეთაისის ოლქის სასამართლოს გამოძიებელს. ნათქვამია, ადგილის კურდღელს ადგილის მწვეარი მოუხდებო. მასაოცარის მოხერხებით ახსნა ბ. მამრეკლოვმა ყოველივე მოქმედება ტერ-სტეფანოვისა და მომა ახვლედიანისა ამ საგანზედ; ჯერ პირველად ჩამოართვა მათ ჩვენება; როდესაც ამათ აჩვენეს, რომ ჩვენ ბრიგოლ ღადიანის სიგელი არ

კავშირსა ჰხედდენ, ამ ჩივილზედ წლის წინად მილიციის უფროსს მტკიცებასთან თ. ა—ის კომანდირობის დროს.

წავთის მწარმოებელთა და სახელმწიფო ქონებათა მინისტრს ამ უკანასკნელის ბაქაში ყოფნის დროს მოუღალაპარაკნიათ იმის თაობაზედ, რომ ყოველ წელიწადს გამართულ იქმნას წავთის მწარმოებელთა კრება იმ გვარადვე, როგორც ეხლა მადნის შემუშავებელთა კრება იმართება ყოველს წელს სამხრეთის რუსეთში. (ბაქ. უწყ.)

შულაფრიდამა სწერენ გვ. «საგვანსა», რომ იქაური მახრის უფროსის თ. აფხაზის მეოხებით ჩვეულებრივი ქურდობა და ცარცვა ძალზედ შემცირებულა. თ. აფხაზს დაუვლია ბორჩალოს სოფლები და გავლენიან პირებისათვის შემდეგი ხელწერილი ჩამოუერთმევია: თუ თქვენს მხარეს ქურდობა ან ავაჯაკობა მოხდეს რამე, ან დამნაშავე უნდა მომცეთ, ან საქირო ცნობები მის საპოვნელად, ან თქვენ თითონვე გადაიხადოთ, ვისაც რა ზარალი მოუვა ავაჯაკებისაგანაო. ამ ზომას, როგორც ვთქვით, ძალიან კარგად უმოქმედნია და მაშინაცკი საკვირველად ნაკლები ყოფილა ავ-კაცობა, როცა ხალხი ზამთრის ბინილამ ზაფხულის ბინაზედ გადადიოდა, ან ზაფხულის ბინილამ ზამთრისაზედ. ძელავ ამ შემთხვევაში ბინადარი ხალხი მუდამ შიშში და წვალებაში იყო თურმე ბინილამ აყრილ თათრებისაგან.

ჩვენ მივიღეთ ივლისისა და აგვისტოს წიგნი «ქართულის ბიბლიოთეკისა» ერთად გამოცემული.

გვინახავს და არც არავის გადმოუციაო, ამ დროს თ. ნიკოლოზ მინგრელსკი პეტერბურგში ბძანდებოდა. თურმე მამრეკლოვს ამათ ჩუმად გაუგზავნია კითხვა მინგრელსკისათვის, ბრიგოლ ღადიანის საბუთი ზეგელიებისა არ იცით სად არისო? წარმოიდგინეთ, მკითხველო, თ. ნიკოლოზ მინგრელსკი ისე მოიქცა, როგორც მის ღირსებას ეკადრებოდა, — როგორ არაო, მოსწერა, ეს სიგელი მსტატე ზეგელიამ ტერ-სტეფანოვს გადასცა და იმას უნდა ჰქონდესო. წარმოადგინეთ, რა სასაცილო ამბავი მოხდა: ეს ჩვენი პატიოსანი გმირები, მომა ახვლედიანი და ტერ-სტეფანოვი გაეწვივნენ, როგორც ჩივილი, მახეში. მამრეკლოვმა დიდ-ხანს აღარ აცალა, შეუღდენა პროტოკოლი ორივეს, მოსთხოვა გირაო და ჩასმას უპირებდა ციხეში. რა ექნათ საწყლებს: ან უნდა ციხეში ჩაბძანებულიყვნენ, ან უნდა ნამდვილი სიგელი გამოეჩინათ, მაგრამ როგორ, ვის საშუალებით?

აქაც სასაცილო კომედია გამოვიდა: დაიჭირეს ვილაც გლეხი კაცი, მისცეს მას სიგელი და უთხრეს, წადი ეს ქალაქი წაუღე გამოძიებელს და ასე უთხარი, რომ კნინა მკატრინეს ეზოში ფეხი წამოაკარ და ეიზოვეო;

შინაარსია: 1) არა, არ არის დანა-
შაული, რომანი მტრის პირისა (და-
სასრული); 2) სენიონელი მსროლელი,
ნათარ, ანასტ. მთმანიშვილისა და
3) აკალდამები, მოთხრ. მეტ. ტური-
სა (დასასრული).

უცხოეთი

— ბუღვანდის მონაწილე ცნობე-
ბიდან ვიხილავთ, რომ ბუღვანდის
განხილვის წიგნებს განდევნილია უც-
ხოეთის სიძველის გარეშე უკანასკნელად
10 ნომერს შესდგეს ბუღვანდის დასამტ-
კივლად და იმ ცნობების წინასწარ
განსახილველად, რომელნიც უნდა განს-
ტიტუციონირდეს მოსხდინონ. ისიც ნამდვი-
ლად განდევნილია, რომ სამხედრო
მინისტრი სელმედი იმპერატორის თანხ-
მობით უნდა დაინიშნოს.

— ტულაში ახლად გამოხუცილი
გაზეთი «პრობრა» იჭრება თუძე, რომ
ის სადღეგრძელო, რომელიც რუსის
გენერალმა დრაგომიროვმა წარმოასწავს
დიუნიში საფრანგეთის რეპრეზენტის ურ-
ბობაში, უკანასკნელ მხარეების დროს,
ჟერ კადე არ დაეწეობათ ქრანტუბ-
საო. ამ ქაქტს აღიკვედნ, მაგრამ
ტუელიდან. ვეტერნარდის მონაწილე
ამბობდნან სხანსო, რომ გენერალი
დრაგომიროვი, რომელიც ამ უამად მოა-
გარი შტაბის დირექტორად ირჩებნა,
მადე მიიღეს სამხედრო უწყებაში დიდს
რადან ადგილსაო. აქედან ის დასკვნა
გამოჰყავთ, რომ რუსის მმართველობას
მოსწონება გენერალი დრაგომიროვის
ქვეყნ საფრანგეთში და ამისათვის, თუ
საჭიროება მოითხოვს, საფრანგეთში იმე-

დი უნდა იქონიოს რუსეთზედ, რომ
გორც თავის პოლიტიკურს მოკავშირე-
ზედ.

— ვეტერნარდის იჭრებას რეპ-
რეზენტის განხილვაში, რომ ამ საფ-
ხელს, სამწიხროდ, იმპერატორების,
ალექსანდრეს და ვალდემის, ერთმანე-
თის ნახვა ვერ მოხერხდა, მაგრამ
მინისტრ კადე ერთმანეთთან შეგობრული
დამოკიდებულება აქვსთ. ამ დღეებში
აქური გერმანიის ელჩი ბადენ-ბადენი-
გან ვეტერნარდში მოდის და თან მოაქვს
იმპერატორის ვალდემის ფრად მე-
გობრული წერილი რუსეთის იმპერატორ
თანაო. ამ წერილში ვალდემი იმედს
აჩვენებს, რომ მომავლს წელიწადში
მინისტრ მოხერხებენ ერთმანეთის ნახვა-
საო.

— ლონდონიდან იჭრებას, რომ
ინგლისის მმართველობას დობლად
განდევნილია ეგვიპტიდან ჯარების
გამოყვანა. ნომერში გეგმით მოიყვან-
ნენ იქიდან ინგლისში 200 კაცი და
დასარჩენი ჯარიც დასრულს ეგვიპ-
ტის დეკლარაციის ნახევარში. ინგლისუ-
რი უწყრად გაზეთების ბევრი ნაწილი
წინააღმდეგია ამ განკარგულებისა და ურ-
ჩევს მმართველობას, სულ არ გამოიყვან-
ნოს ეგვიპტიდან ჯარი და პატარა
რანში მინისტრ დასრინოს იქ.

— გერმანიის იმპერატორს ვალდემის
წოდებითა გერმანიის რეპრეზენტისთვის
ნება მიუცია რუსეთის სამსახურში
შესვლისა, გაზეთების აზრით, ეს გარე-
მოება მუსთარფის მისიის შედეგი
უნდა იყოს.

— მიდსთ-ფაშის შეწყობის შესა-

რასაკვირველია, ეს გლეხი ისე მოიქ-
ცა, როგორც დაირიგეს. მაგრამ
ლოცვა სიგელი და საქმე პროკურორ-
თან წარადგინა, როგორ მოვიტყეო.
მან გააწესა, რაკი სიგელი ვიპოვეთ,
ტერ-სტეფანოვი და ო.ა.მ. ახვლედი-
ნი განათავისუფლეთო; ამას ოლქის
სასამართლოც დაეთანხმა. სამართ-
ლიანთ გადარჩენ ეს პირები, თუ
არა, ამას თითონ მკითხველი ჰხვდას;
მხოლოდ ნამდვილი სიგელი ვიპოვეთ
და დღესაც პალატის საქმეებში არის.

ამ საქმის გამოძიებამ ერთი სამ-
წილარი და გულის საკლავი შედეგი
იქონია ერთ მომჩივანს აზნაურს ბე-
გელიანზედ. ეს ბეგელია ყველაზედ მომ-
ჭირნეთ იყო ამ საქმეზედ და ამ სა-
ქმის სიმართლისათვის არ უზოგავს
არც თავი, არც თავის ქონება; ამას
შეეცო, რომ სოფელს ლანის ცხო-
ვრობს აზნაური მლიაეა, რომელსაც
თურმე ჰქონდა ლეონ ლანის სა-
ბუთი, მიწერილი მოურავე მოსტა
ღლებუაქვებდ 1843 წელში ამ ბე-
გელიების საქმეზედ, საიდგანაც სჩან-
და, რომ ლეონ ლანის უბანებია,
შეიბის მთის ჩაბარება ბეგელიებისა-
თვის. ეს საბუთი დიდი საჭირო შე-
იქნა. იმერეთში ერთი სამწიხრო
ჩვეულება არის: როცა ნახვენ, რომ
კაცს უჭირს, მაშინ უფრო ხელს

მოუჭერენ. მთელი ვთხოვეთ ამ მლია-
ეას ეს საბუთი, მაგრამ არ მოგცა
უსასყიდლოდ, თუმცა სრულიად არა-
ფერში არგებდა. საწყალს ბეგელიას
მოსთხოვა სამოცი თუმანი ამ საბუთ-
ში. რადგანაც ეს საბუთი ძლიერ სა-
ჭირო აღმოჩნდა, ბეგელია დაეთანხ-
მა და რადგანაც სახლის კაცები სი-
ღარიბისა გამო ვერ მიუღებენ ხარჯ-
ში, მისცა მას თავის სახელით თამა-
სუქი სამოცი თუმნისა მოკლეს ხნითა
და საბუთი გამოართვა, რომ გავიდა
ხანი, მოსთხოვეს ფული ვადაზედ,
ბეგელიამ ვერ მოახერხა ფულის
შოვნა, მლიაემ მიიყვანა პრისტავი
და სულს აქეთ რაც ჰქონდა სახლში,
აუწერა. პრისტავის მოყვანის დროს,
მინ დახვდათ ამ ბეგელიას ახალ-გაზ-
და მწიფილი და მშვენიერი ცოლი,
რომელიც არ მოგლოდა ამ უცარს
უბედურებას. წარმოიდგინეთ, მკითხვე-
ლო, თურმე ამ საწყალს თავის დღე-
ში პრისტავი თვალთ არ ენახა. რო-
დესაც მიესივნენ პრისტავი და მისი
მხლებლები, ქალი უცებ შეჭრთა,
ათრთოლდა, აუფარდა მწიფარების
სისხლი თავში და ეს მშვენიერი და
მზიარული ქმნილება კეუაზედ შეი-
მალა. უნდა ქვის გული ჰქონდეს
იმას, რომელიც ნახეს ამ საწყალს
და გული არ აუღულდება ამის სა-

ხებ იჭრებას, რომ ამის სება დართეს
მეჭაში ცხრებისაო.

— ბაიურთიდან იჭრებას, რომ
დამსკმა ხალხი მადან ადლებულია
რამდენიმე მონაწილეზედ. კვლეზე
გარეული პროკლამაციები ნახეს; ეს
პროკლამაციები არაბებს იჭრეს რამდენ-
თის მმართველობის უსამართლობის სა-
წინააღმდეგეთაო. პროკლამაციის დამ-
წერი უფთლად ვიღაც კუთლი, რომელიც
მდიდან რუსობას ეგუთნის თურმე. რაც
ამ რუსობაში მამა-განები უფთლან ამ
დღეებში სულ ერთიანად დაუტუსაღე-
ბით და სამჯაროს წესით დასჯას უბი-
რებენ; საქმის გარეშე დაკვილეს სამ-
ჯარო დასახში იჭრებაო.

— ესპანიის გარეშე საქმეთა მინისტრის
რჩევამ წაუგითხვას დიპლომატიური ცირ-
კულიარი, რომელიც სწინდან გაუგზავ-
ნოს სამხედრო გარეთ მუდგთ ესპანიის
წარმომადგენელთ ესპანიის გარეშე პო-
ლიტიკის განსამართლებად. ცირკული-
რის სატყვეთ, ესპანია ნეიტრალიტეტს
დაიჩვენა გარეშე საქმეებში და სასოგა-
დოდ იმისთანა პოლიტიკას დაადგნა,
რომელიც სასოგადოდ ყველა სასელმე-
ფობისთვის და კერძოდ ესპანიის მო-
სამხედრო ქვეყნებისთვის სასამაგნო
იჭრება. ესპანია გეგმის დაჭრას არა-
ვისთანა არა ფიქრობს, რადგანაც ფი-
ნანსის და სასოგადოდ შინაური საქმე-
ბი კარგად ვერ აქვს.

— ზარეში ამბავი მოსკლათ, რომ
ახლამ მადგასკარის დედოფალმა შეჭ-
რობა ტამატავში ჰავსების ყველა წი-
ნამდღობა და გამოეჩნდა—მეგარდას-
წვეტი ქრანტუბთან რამ არ შეგწყ-
ვიტო და კერძოდ, ვიდრემდის დო-
ნის-მიება მეჭნებაო. ჭეჭირობენ, რომ

ცოლაობით; ზის საბრალო ქალი ჩუ-
მად გაშტერებული, სულ კარების-
კენ იტვირება, თითქოს პრისტავს
ელოდებო; სადღა არის მისი მზი-
რული და ცელქი მშვენიერი თვალე-
ბი, იგინი გამხდარან უაზრონი,
ტყვიასვით მიძინი და უსაგნოდ მის-
ჩერებიან კარებს. საწყალი მისი ქმა-
რი, ჯერ ისე ყმაწვილი კაცი, გულ-
ხელდაკრეფილი უყურებს ამ უბედუ-
რებას! არა შემძინა, ჩემმა მამუ-
ლის ერთ-გულებამ, სიმართლის დე-
ნამ და დიდ-კაცთან დავამაო,—შემომ-
ძახა მე დიდის ხმით, როდესაც ამ
ზაფხულს მივედი ამ საწყალის სახლ-
ში: «აკი ამბობდი ჩვენი სიმართლე
არ დაიკარგებო, — მითხრა იმან?—მს
არის შენი სამართალიო? ეს შემეძი-
ნაო? აბა ეხლა შენ მოასუხე, მე რომ
ეს დავკარგე,—მიიშვირა ხელი ცო-
ლისკენ,—ამის მაგიერს, ან სამართა-
ლი და ან თ. მინგრელსკი რასმე და-
მიბრუნებსო?» მე ამხედ აბა რას
გუპასუხებდი, დავლენე თავი და წა-
მოვედი, კიდევ სამართლის საძებრად.
აი, მკითხველო, ნამდვილი სურათი
ამ საქმისა. შეკველია, სიმართლე თა-
ვის გზას არ დაჰკარგავს, ამ საწყალს
თავის მამული დაუბრუნდება, მაგ-
რამ ვინ დაუბრუნებს მის საწყალს

საფრანგეთის ძეგლი მუდგდ დაუშენს
უუბარებს ქ ტამატავის საიდგანაც
მცხერებლები უკვე ვანთან სხვანს
თავის შესაფარებლად.

— ერთი ქრანტუბული გაზეთის რე-
დაქტორს ჰქონია ღანაზავი დეპუტატს
გატიხთან და უგითხვას: ამ უკანასკ-
ნელისთვის—მართლად შეგაქვს წინადა-
დება პრინციპის განდენის შესახე-
ბაო? გატიხის უპასუხნია: «მე მართლად
განხრახვს მაქვს კითხოვო მმართველ-
ბას, რომ ყველა პრინციპს, რომელიც
გარეულობასაც ირადსმე უმეფინას საფ-
რანგეთში, დასტოვონ ჩვენი სამთვლო-
ბლო და სხვანს სადმე წავიდენ; ჩემს
წინადადებაში მოუხანილი იჭნება ის გა-
ნიანი, რომელიც სამშობლოდან გან-
დენას შეუება და რომელიც დამტე-
რებულ იქნა 1831 წელს ლეო-ფილი-
პეს მმართველობის თხრით დეპუტატ-
თა შალატისგან ბურბონების გვარის
უფროსი შტოს წინააღმდეგ.

— თქვენი წინადადება რაგანების
და ბონაპარტის პრინციპსა შეეება?—
ჰტიხს რედაქტორმა.

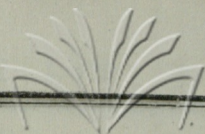
— ჩემს წინადადებაში ყველა ტანტის
მეძიებენი იქნებას მოსხენებულნი.

— რა საბუთით ითხოვთ პრინციპის
განდენას?

— იმ საბუთით, რომ იყინდ და მა-
თი მომხრენი წინააღმდეგად იტვირან.
ქროდადროში ვარაუდობა გრადმა გრა-
ფი შამბორისგან მაილო პოლიტიკური
მეჭვიდრება და მას იყე კეუობადენ
იქ, როგორც ტანტის მეძიებელს და თი-
თონან ჰქვადღს სელი მოსწერა, რე-
გორც ტანტის მეძიებელმა. როდესაც ის
უგან მოვიდა, სეკრეტარს ბუშეს დაწე-
რინა წერილი, რომელიც ნამდვილი მა-
ნიქესტი იყო. ამის გარდა ამ უკანასკ-

ყმაწვილს და მშვენიერებით შემკუ ოს
ცოლს, მის უღროდ გამოცლილს
გონებას, და საუკუნოდ დაკარგულს
მზიარულებას. მინ იყო მიზენი იმის
უბედურებისა? მანა ეს შედეგი უნდა
ჰქონოდა ჩვენში ახალ წესდებულე-
ბას? მანა ამ იმედით შეგებარდით
ახალ ცხოვრებას და კანონთან თა-
ნასწორობას? თუ ამისთანა მაგალი-
თები მოხდება ჩვენში, ვინ უნდა
იყოს მოპასუხე ლეთისა და ხალხის
წინაშე ამ გვარი უბედურებისათვის:
პომჩიანი, თუ მოპასუხე? მე მგონი
არც ერთი და არც მეორე,—პასუხი
უნდა აგოს იმ მსაჯულმა, რომელ-
საც მიუცია წინაშე ლეთისა სასტიკი
ფიცი, რომ მიდგომილობით და ან-
გარებისთვის სამართალი არ გავ-
ბრუნდოვო და რომელსაც ეს ფიცი
დავიწყებია და თრგუნავს უსიკნე-
ლოდ წინაშე ხალხისა და ლეთისა
თავის კაცობრიულს მოვალეობას;
მას ეკითხოს უბედურება ამ საწყალი
ბეგელიასი...

თ. დიმიტრი თუმანიშვილი.



ენი მეტის-მე-
პარტამენტებში
ესპანოლიკების
ეს ლანკა უნ-
სარნი არიან რეს-
ათვისაც მე მან-
და ვსთავ-
დენა.

განხილვანი

უპალაისის სურვილით

ამ ცოტა ხანში იქნება

თავაზი

XLVI ლოტერიისა

პეტერბურგში გამართულ ბავშვ-
თა თავ-შესაფარი სახლის სახარ-
გებლოდ, რომელშიაც ინახავენ
5000 მოზარდს უმაწვილს.

მოგება სულ 600 ნაწილად
არის გაყოფილი და მათგან უმ
თავრესნი არიან:

- 1) ერთი მოგება 225 გირვანქა ვერცხლის (84 პრობისა) სერვი-ზი, ღირებული . . . 8000 მ.
- 2) ოთხი მოგება—ას-ასი თუმანი 4000 მ.
- 3) ორიც—ორმოც-ორ-მოც-და-ათი თუმანი . . 1000 მ.
- დანარჩენი 583 მოგება შეს-გება ვერცხლსგან, ოქროსგან და მათი უმაღლესობის ნაბოძების ნივ-თებიდგან.

ბილეთის ფასი 1 მან.

ბილეთების ყიდვა შეიძლება
ბავშვთა თავ შესაფარის რჩევის გან-
ცელობაში, აქ უზანის ქუჩაზედ,
სახლი № 5 და აგრეთვე იმ ქალა-
ქებში, სადაც ბავშვთ თავ-შესაფა-
რი გამართული არის, როგორც
მაგალითად:

თბილისში, ასტრახანში, ოდე-
საში, როსტოვში და სხვა. აგრეთ-
ვე გუბერნატორების განცელობაში;
ერევანში, ბაქოში და სხვა.

ლოტერიის დღე თავის დრო-
ზედ გაზეთებში გამოცხადებული
იქნება.

მოგება მიეცემა მხოლოდ მთე-
ლი ბილეთის წარმომდგენს.

(2-2)

გამსესხებელი კასსა

ბრიზოლ ბარამოვისა და კოკა.

ამით აცხადებს, რომ ამა კასის
წინ მუთისში, 15 და 25 ნოემბერს,
გაისყიდება ქალაქის აუციონისტების
ხელით, ის გირაოები, რომელიც არ
გამოუხსნიათ ორის თვის შეღავათის
მიცემის (ლოტის) შემდეგ, ოქრო-
სი, ვერცხლისა და სხვა-და-სხვა ნივ-
თები. (10-2)

მივიღეთ ბევრი ფოტოს ქალაღი,
რიფისა და ბევრი სხვა ნაირი კონ-
ვერტებით, აგრეთვე რკინის კალმები,
კლეოანკები, თეთრი მეტალის ფოდ-
ნოსები, ტუალეტის საპონი, ჩაი 1-ს
მოკრფისა და სხ. სულყველაფერი
25%-ით უფრო იაფად იყიდება, ვიდ-
რე სხვანაირად იყიდებოდა ინგლისურს მაღა-
ზიებში. იქვეა ზოგიერთა კაცის ტან-
საცმელიც, დრაფი, ტრიკო და სხვა.
ამებშიც ფასი ძალიან დაეფარებათ
მყიდველებს. (10-9)

ბინაზიის მარკა კლასის

მოწაფს

სურს აძლიოს გაგვეთილები.
ადრესი «დროების» რედაქციაში.
(2-2)

ინგლისის მალაზია

Maison de confiance

შუღარო ჩუენი ჩაი	მოსკოვის ჩაი
1 მ. 10 გ.	1 მ. 40 გ.
— — 1—20	— — 1—60
— — 1—40	— — 1—80
— — 1—60	— — 2—
— — 1—80	— — 2—50
საუგეთესა 2—	— — 3—

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თო-
ფები, რეკლავები, გრაფიტები, ქურ-
ჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, ღანბები,
კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქაღალდი,
შოკოლადი, კაგაო, კანფეტები, მურაბე-
ბი, მაგნიზია, უნაგირები, კლონგა,
წინდები—განის და ქალის, სულ-სასო-
ცები, მაგნიტის კალენგორი—სულ-
ყველაფერი 25-დამ 50 პროცენტით უფ-
რო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსავე მა-
ღაზიაში.

ვინც ქალაქს გარეშად 25 მანეთად
1,000 მანეთადინ საქონელს გამო-
წერს, გასაგზავნს არაფერს არ ის-
დას. (100-56)

ინგლისის მალაზიაში

თმის-აწმურავანი

ამაგრებს თმის და ადრინდელ
ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუში-
სა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი
და 28 კან.

(100-56)



გაპ-მასტერი

იქვე ისყიდება ქინის ზომად
თმების გასამაგრებლად. ფასი 1
მან. სწორტები თავის ტვიტილს
მოსასპობლად, ტუალეტის სა-
პონი, ღუსები და სხვ.

მანანდა

ხორავისა, რომელიც იყიდება თბი-
ლისის ბაზრებში, ღუქნებში და ხელ-
და-ხელ 1 ოქტომბრიდან 1 ნოემბრამ-
დე 1883 წ.

გამომცხვარი შური რე-

სთის ფქვილისა	—	1 გიბ.	5 გ.
აჭაურის ფქვილისა: პირ-			
ველის ხარისხისა	—	1 გ.	2 1/2 გ.
მეორისა	—	1 გ.	2 გ.

ამავე ფქვილ. თორნიში გამოცხვარი

პირველის ხარისხისა	—	1 გ.	5 გ.
მეორისა	—	1 გ.	3 გ.
მესამისა	—	1 გ.	2 1/2 გ.

ჯვარის-მამის შური:

პირველის ხარის. ღავაში	1 გ.	5 გ.
მეორის ხარის. ღავაში	1 გ.	3 1/2 გ.
მესამისა	—	1 გ.

მროხის ხორცი:

პირველის ხარისხისა	—	1 გ.	8 გ.
მეორისა	—	1 გ.	7 გ.
სუგა	—	1 გ.	15 გ.
ცხვრის ხორცი	—	1 გ.	8 გ.

რკინის გზა

თბილისიდან ქუთაისისკენ მიდის
8 საათზედ და 31 წამ. დილით.
თბილისიდან ხაშურამდინ
3 საათ. და 11 წამ. შუადღის უკან.
თბილისიდან ბაქოსკენ
11 საათზედ და 11 წამ. ღამისა.
ბაქოდან თბილისისკენ
10 საათზედ და 23 წამ. დილისა.
ქუთაისიდან თბილისისკენ
12 საათ. და 25 წამ. შუადღ. უკან.
ქუთაისიდან ბათუმისა და
ფოთისკენ
5 საათზედ და 20 წამ. შუადღის უკან.
ბათუმიდან თბილისისკენ
8 საათ. დილისა.
ფოთიდან თბილისისკენ
8 საათ. და 45 წამ. დილისა.
ფოთიდან ბათუმიდან მომავალი
თბილისში შემოდის
10 საათზედ და 25 წამ. ღამისა.
ბაქოდან მომავალი შემოდის
თბილისში
7 საათ. და 49 წამ. დილისა.

«დროების» ფოსტა.

ფ—ს. ბ. პ. რ—ძეს. თქვენი წერილი
ვერ დაიბეჭდება.

ბ—ს. ტ. ბ—ძეს. ავი მოგწერეთ მი-
ზეზი-არაკომ ვერ დაგებდეთ მანდურ სემი-
ნარიში მომხდარი ქურდობის ამბავი (იხილ.
„დროება“ № 205). თქვენი ფელტონი ვერ
იბეჭდება; მიხედვით, რომ ღ—მის უმეცრების
გამხელა არავისთვის საქმრო არ არის.

ბ—ელს. თქვენი წერილი ფილოქსარას
თაობაზედ არ დაიბეჭდა; ცოტა ძველი ამბები
იყო და ფულის მოგროვების რჩევაც ამაო ხმად
დარჩებოდა.